

Nr 171

Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i lotteriförordningen (1939: 207), m. m.; given Stockholms slott den 22 oktober 1971.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden, föreslå riksdagen att bifalla de förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

CARL GUSTAF

KJELL-OLOF FELDT

Propositionens huvudsakliga innehåll

På grundval av förslag som lagts fram av lotteriutredningen i betänkandet (SOU 1970: 52) Om lotterier föreslås i propositionen, att de i lotteriförordningen (1939: 207) fastställda beloppsgränserna för polismyndighets och länsstyrelses befogenhet att lämna lotteritillstånd höjs, för polismyndighet från 5 000 kr. till 30 000 kr. och för länsstyrelse från 50 000 kr. till 200 000 kr. Vid tillämpning av de nya bestämmelserna skall enligt förslaget hänsyn tas till samtliga tillstånd, som myndigheten under kalenderåret meddelar sökanden. De vidgade befogenheterna för polismyndighet att meddela lotteritillstånd föranleder en formell ändring i stämpelskatteförordningen (1964: 308).

1 Förslag till

Lag om ändring i lotteriförordningen (1939: 207)

Härigenom förordnas, att 3 § lotteriförordningen (1939: 207) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Lotteri, däri insatser, om sådana fordras, och vinster äro till antal och storlek bestämda enligt uppgjord plan, må, oaktat de i 2 § angivna förutsättningarna icke äro för handen, anordnas

a) efter anmälan hos polismyndigheten minst 7 dagar innan, under förutsättning

att lotteriet anordnas i samband med tillställning till förmån för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål,

att lotteriet bedrivs allenast inom för tillställningen avsett område.

att vinsterna icke till större del än som motsvarar därå belöpande skatt utgöras av penningar eller värdepapper,

att behållningen i lotteriet uteslutande användes för det ändamål, till vars förmån den tillställning äger rum i samband varmed lotteriet är anordnat, samt

att anmälan icke avser anordnande vid samma tillställning av lotterier med insatser till högre sammanlagt belopp än 3 000 kronor;

b) efter tillstånd av polismyndigheten under förutsättning

att lotteriet anordnas till förmån för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål eller för partipolitisk verksamhet eller till understöd och uppmuntran åt svenska konstidkare,

att lotteriet bedrivs allenast inom polismyndighetens förvaltningsområde,

att vinsterna icke till större del än som motsvarar därå belöpande skatt utgöras av penningar eller värdepapper, samt

att insatserna icke uppgå till högre sammanlagt belopp än 5 000 kronor; att insatserna icke uppgå till högre sammanlagt belopp än 30 000 kronor;

c) efter tillstånd av länsstyrelsen under förutsättning

att lotteriet anordnas till förmån för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål eller för partipolitisk verksamhet eller till understöd och uppmuntran åt svenska konstidkare,

att lotteriet bedrivs allenast inom länet,

att vinsterna icke till större del än som motsvarar därå belöpande skatt utgöras av penningar eller värdepapper, samt

att insatserna, *stämpelavgift däri ej inbegripen*, icke uppgå till högre sammanlagt belopp än 50 000 kronor; att insatserna icke uppgå till högre sammanlagt belopp än 200 000 kronor.

¹ Senaste lydelse 1967: 801.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

Vid tillämpning av de i första stycket upptagna bestämmelserna om värdegränser för tillståndsgivning skall hänsyn tagas till samtliga tillstånd, som myndigheten under kalenderåret meddelar sökanden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1972.

2 Förslag till**Förordning om ändring i stämpelskatteförordningen (1964: 308)**

Häri genom förordnas, att 28 § stämpelskatteförordningen (1964: 308)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

28 §

För lotteri, som anordnas efter tillstånd av *Kungl. Maj:t* eller *länsstyrelse* och som avser andra värdeföremål än penningar, skall stämpelskatt erläggas, om sammanlagda beloppet av de gjorda insatserna överstiger femtontusen kronor.

För lotteri, som anordnas efter tillstånd *enligt lotteriförordningen (1939: 207)* och som avser andra värdeföremål än penningar, skall stämpelskatt erläggas, om sammanlagda beloppet av de gjorda insatserna överstiger femtontusen kronor.

Skatten utgår med fem kronor för varje fullt hundratal kronor av det i första stycket angivna insatsbeloppet i den mån detta överstiger femtontusen kronor.

Om samme anordnare samtidigt bedriver två eller flera lotterier med lika vinstplaner, skall vid tillämpningen av denna paragraf endast ett lotteri anses föreligga.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1972.

¹ Förordningen omtryckt 1971: 454.

†1 *Riksdagen 1971. I saml. Nr 171*

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet på Stockholms slott den 22 oktober 1971.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena WICKMAN, statsråden ANDERSSON, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, NILSSON, LUNDKVIST, GEIJER, ODHNOFF, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON, FELDT.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Feldt, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *vidgad befogenhet för länsstyrelse och polismyndighet att pröva lotteriärenden* och anför.

Inledning

Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 31 januari 1964 tillkallade dåvarande chefen för handelsdepartementet tre sakkunniga¹ för att verkställa utredning rörande tillsynen över lotteriverksamhet. De sakkunniga antog benämningen lotteriutredningen. De avlämnade i juni 1970 betänkandet (SOU 1970: 52) Om lotterier.

Efter remiss har yttranden över betänkandet avgetts av justitiekanslern, hovrätten över Skåne och Blekinge, riksåklagaren, rikspolisstyrelsen, statens kriminaltekniska laboratorium, socialstyrelsen, statskontoret, kontrollstyrelsen, statens handikappråd, statens ungdomsråd, statens konsumentråd, länsstyrelserna i Stockholms, Södermanlands, Kristianstads, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Älvsborgs, Värmlands och Västerbottens län, departementsutredningen, riksskatteverkskommittén, Moderata samlingspartiet, Centerpartiet, Sveriges socialdemokratiska arbetareparti, Folkrorelsernas lotteribyrå, Svenska kommunförbundet, Sveriges grossistförbund, Kooperativa förbundet, Sveriges köpmannaförbund, Tjänstemännens centralorganisation, Landsorganisationen i Sverige, Sveriges hotell- och restaurangförbund, Sveriges Radio aktiebolag, Svenska tidningsutgivareföreningen, Sveriges riksidsrottsförbund, Riksorganisationen av artistarbetsgivare, Folkparkernas centralorganisation, Barnens dags riksförbund, De handikappades riksförbund, Handikapporganisationernas centralkommitté, IOGT-NTO, Ungdomens nykterhetsförbund, Sveriges automatägares riksförbund, Sveriges tivoliägareförening, Svenska penninglotteriet aktiebolag och Aktiebolaget Tips-tjänst.

¹ F. d. justitierådet Yngve Söderlund, ordförande, direktören Ernst Nilsson och länsrådet Sam Widmark.

Riksåklagaren har bifogat yttranden från överåklagarna vid åklagarmyndigheterna i Stockholms, Göteborgs och Malmö åklagardistrikt samt från cheferna för länsåklagarmyndigheterna i Östergötlands och Kopparbergs län. Länsstyrelserna i Södermanlands, Kristianstads, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Värmlands och Västerbottens län har bifogat yttranden från vissa polismyndigheter.

Yttranden har dessutom inkommit från Kristen demokratisk samling och från företag, som driver privat kommersiell verksamhet inom lotteriområdet, m. fl.

I det följande behandlas utredningens förslag till den del det avser ändringar av de beloppsmässigt fastställda gränserna för polismyndighets och länsstyrelscs befogenhet att lämna lotteritillstånd. Jag vill senare återkomma till frågan i vilken ordning utredningsförslaget i övrigt bör prövas.

Gällande ordning

Lotteri får anordnas efter anmälan hos polismyndighet under vissa i 2 § och 3 § a) lotteriförordningen (1939: 207, ändrad senast 1967: 801) angivna förutsättningar. Är dessa förutsättningar inte för handen, fordras tillstånd av myndighet. Tillstånd till lotteri, i vilket insatser och vinster är till antal och storlek bestämda enligt uppgjord plan, kan enligt 3 § b) och c) lotteriförordningen lämnas av polismyndighet eller länsstyrelse under förutsättning i första hand *att* lotteriet anordnas till förmån för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål eller för partipolitisk verksamhet eller till understöd och uppmuntran åt svenska konstidkare, *att* lotteriet bedrivs allenast inom polismyndighetens förvaltningsområde respektive länet *och att* vinsterna inte till större del än som motsvarar därå belöpande skatt utgörs av penningar eller värdepapper. Härjämte gäller, att tillstånd kan lämnas av polismyndighet om insatserna i lotteriet inte uppgår till högre sammanlagt belopp än 5 000 kr. (3 § b)) och av länsstyrelse om insatserna, stämpelavgift däri ej inbegripen, inte uppgår till högre sammanlagt belopp än 50 000 kr. (3 § c)).

Lotteriutredningen

Utredningen erinrar om att länsförvaltningsutredningen i sitt betänkande (SOU 1967: 20) föreslagit, att lotteritillstånd skall få meddelas av polismyndighet, såvida försäljning endast sker inom distriktet och insatserna sammanlagt inte överstiger 30 000 kr. Vidare redogör utredningen för ett av statskontorets landskansliutredning framlagt förslag av motsvarande innebörd. För egen del anför utredningen följande.

Polismyndighets befogenhet att meddela tillstånd till lotteri infördes

år 1949. Beloppsgränsen sattes då till 5 000 kr. och har därefter ej höjts. Enbart penningvärdeförändringen motiverar att gränsen sätts över 10 000 kr. Åtskilligt talar emellertid för att gränsen för polismyndigheternas behörighet att ge lotteritillstånd höjs ytterligare. Sålunda hänvisar landskansliutredningen till att rikspolisstyrelsen utfärdat generella föreskrifter för tillståndsgivning och kontroll av polislotterier samt att polismyndigheternas förvaltningsområden vidgats. Samtliga till länsstyrelsen inkomna ansökningar om lotteritillstånd remitteras till polismyndighet för yttrande. Genom höjning av värdegränsen för polismyndigheternas befogenhet att meddela lotteritillstånd skulle handläggningstiden kunna förkortas avsevärt. Detta skulle innebära bättre service för allmänheten och arbetsbesparing för länsstyrelserna. Landskansliutredningen, som främst haft att beakta rationaliseringssynpunkter, har föreslagit att gränsen höjs till 30 000 kr. Lotteriutredningen finner den föreslagna beloppsgränsen lämpligt avvägd. Några betänkligheter ur kontrollsynpunkt bör enligt lotteriutredningens mening ej finnas, om erforderliga bestämmelser utfärdas angående tillståndsgivning och kontroll.

Det är enligt lotteriutredningen sannolikt att en sådan höjning av gränsen kommer att medföra en ökning av antalet lotterier med insatsbelopp mellan 5 000 och 30 000 kr. I betydande utsträckning torde dock denna ökning föränleda, att antalet lotteritillstånd totalt sett minskar. För närvarande ges nämligen flera lotteritillstånd under ett kalenderår åt samma lotterianordnare inom den nuvarande beloppsgränsen.

I fråga om de lotterier som är beroende av tillstånd av länsstyrelse enligt 3 § c) lotteriförordningen fastställdes gränsen för högsta sammanlagda insatsbelopp, 50 000 kr., år 1959. Redan penningvärdeförändringen skulle motivera en höjning av gränsen för dessa lotterier till ca 80 000 kr.

Utredningen erinrar om att decentraliseringsgruppen inom departementsutredningen lagt fram ett förslag som innebär, att den tillståndsgivning enligt lotteriförordningen, som utövas av Kungl. Maj:t, skulle överflyttas till annan central förvaltningsinstans. I sitt yttrande över förslaget framhöll lotteriutredningen, att möjligheten borde undersökas att förlägga tillståndsgivningen till länsstyrelserna i större utsträckning än vad f. n. är fallet.

År 1969 handlades av Kungl. Maj:t 177 lotteriärenden, varav 112 ledde till tillstånd till sedelotterier. Av dessa lotterier hade enligt vad som framgår av en i betänkandet intagen tabell 40 lotterier en omslutning av högst 200 000 kr. och 72 lotterier en större omslutning. Även om samtliga ärenden som nu handläggs av Kungl. Maj:t decentraliserades till landets 24 länsstyrelser skulle detta innebära endast en obetydlig ökning av arbetsbelastningen hos varje länsstyrelse. Å andra sidan kan en decentralisering knappast anses medföra någon mera väsentlig avlastning hos den centrala tillståndsmyndigheten. Frågan om en decentra-

lisering från central tillståndsmyndighet till länsstyrelserna bör emellertid även bedömas med ledning av andra synpunkter.

Länslotterierna har under de senaste åren ökat mycket kraftigt i omslutning. Främst gäller detta lotterier av bingotyp. Det är sålunda inte ovanligt att en medelstor idrottsklubb anordnar bingolotterier för sammanlagt 200 000 kr. under ett år. Starka skäl talar för att denna tillståndsprovning av utpräglad länskaraktär i största möjliga utsträckning bör åvila länsstyrelse. Det kan sålunda vara lämpligt att länsstyrelsen är informerad om de ofta mycket vidlyftiga projekt idrottsklubbar och andra lotteriarrangörer avser att finansiera med inkomster från lotterier. Länsstyrelserna har dessutom förutom lokalkännedom en mångårig erfarenhet av tillståndsgivning samt tillgång till kunniga lotterikontrollanter. Om erforderliga centrala föreskrifter utfärdas, behöver det knappast innebära någon försämring i möjligheten att upprätthålla erforderlig kontroll och enhetlighet i tillståndsgivningen, inte ens om en långtgående decentralisering till länsstyrelserna av tillståndsgivningen i lotteriärenden sker. Utredningen föreslår, att gränsen för länsstyrelsernas tillståndsgivning sätts vid 200 000 kr.

Utredningen tar i detta sammanhang upp frågan huruvida en lotterianordnare kan erhålla flera tillstånd under samma år, ehuru beloppsgränsen därigenom överskrids. Efter att ha redogjort för vad som i denna fråga anförts i förarbetena till lotteriförordningen och i vissa uttalanden av justitiebudsmannen samt för myndigheternas praxis framhåller utredningen att osäkerhet råder huruvida beloppsgränserna i lotteriförordningen skall avse vad som kan ges i tillstånd åt en och samme anordnare under ett kalenderår eller om dessa blott avser det enskilda lotteritillståndet. För att åstadkomma en rättvis fördelning av lotteritillstånden syns erforderligt att myndigheterna tillämpar samma regler härvidlag. Detta bör lämpligen ske genom att lotteriförordningen förtydligas i detta avseende.

Om beloppsgränserna för de lokala myndigheternas tillståndsgivning höjs i enlighet med utredningsförslaget, finns det i framtiden ej lika ofta anledning att under ett kalenderår ge samma förening så många tillstånd att beloppsgränsen överskrids. Utredningen förordar, att lotteriförordningen ändras på sådant sätt att därav framgår att myndigheternas rätt att meddela lotteritillstånd till samma sökande inom angivna beloppsgränser skall gälla för kalenderår.

Remissyttranden

Lotteriutredningens förslag om höjning av beloppsgränserna för polismyndigheternas och länsstyrelsernas befogenhet att lämna lotteritillstånd har vunnit så gott som allmän anslutning vid remissbehandlingen. Av de remissinstanser, som berört frågan, har följande tillstyrkt försla-

get eller lämnat det utan erinran, nämligen *hovrätten över Skåne och Blekinge, statskontoret, länsstyrelserna i Stockholms, Södermanlands, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Älvsborgs och Värmlands län, länsåklagarmyndigheten i Östergötlands län samt polismyndigheterna i Katrineholms, Hässleholms, Landskrona, Lunds, Mölndals, Uddevalla, Karlstads, Arvika och Hagfors polisdistrikt.*

Några remissinstanser anser att beloppsgränserna bör höjas mer än vad utredningen föreslagit. Sålunda ifrågasätter *polismyndigheten i Umeå polisdistrikt*, om inte beloppsgränsen för polismyndighet bör höjas avsevärt för att minska länsstyrelsens ärendebelastning. *Länsstyrelsen i Västerhottens län* anser att gränsen för polismyndighet bör sättas vid 50 000 kr. Först vid en sådan höjning uppnår man enligt länsstyrelsen en rationell arbetsfördelning mellan myndigheterna. Polismyndigheterna utgör effektiva och kompetenta enheter, som väl lämpar sig för kvalificerade uppgifter. Den av länsstyrelsen föreslagna höjningen skulle inte medföra någon ökning av arbetet för polismyndigheterna, eftersom dessa regelmässigt yttrar sig i ärendena. Även *länsstyrelsen i Kristianstads län* föreslår att beloppsgränsen för polislotterierna höjs till 50 000 kr. och hänvisar därvid till att polismyndigheterna i länet kan bevilja samma sökande flera tillstånd inom den angivna beloppsramen. *Polismyndigheten i Skellefteå polisdistrikt* menar, att beloppsgränserna bör gälla för varje särskilt tillstånd och att tillståndsgivningen under ett kalenderår bör avpassas efter prövning av sökandenas behov av lotteriinkomster. *Sveriges riksidrottsförbund* finner, att de föreslagna höjningarna blir otillräckliga, om beloppsgränserna skall avse samtliga tillstånd som under ett kalenderår meddelas samma sökande.

Två remissinstanser uttalar sig för lägre beloppsgränser än vad utredningen föreslagit. Den ena är *polismyndigheten i Malmö polisdistrikt*, som finner lämpligt att behörighetsgränsen för polismyndigheterna sammanfaller med gränsen för stämpelskattepliktigt lotteri, f. n. 15 000 kr. Vidare föreslår *Handikapporganisationernas centralkommitté*, att beloppsgränsen fastställs till 10 000 kr. för polislotterier och 100 000 kr. för länsstyrelselotterier. Centralkommittén menar, att den av utredningen föreslagna höjningen av beloppsgränserna skulle medföra en ganska långtgående omstrukturering av lotterimarknaden till förmån för lokala och regionala lotterier och till nackdel för rikslotterier.

Departementschefen

Lotteriutredningen har i sitt betänkande (SOU 1970: 52) Om lotterier lagt fram förslag om höjning av de i lotteriförordningen beloppsmässigt fastställda gränserna för polismyndigheternas och länsstyrelsernas befogenhet att lämna tillstånd att anordna lotteri. För detta förslag

och där över avgivna remissyttranden har redogjorts i det föregående. Innan jag tar upp frågan om beloppsgränserna vill jag något beröra de övriga förslag som utredningen lagt fram.

I huvudsak föreslår utredningen — utom de höjningar av beloppsgränser som nyss nämnts — vissa nya föreskrifter och åtgärder för att få till stånd en förbättrad tillsyn och kontroll över lotteriverksamheten. Härvid har utredningen fäst särskilt avseende vid behovet av ökade tillsyns- och kontrollmöjligheter beträffande nya lotteriformer, som vunnit stor utbredning, t. ex. automat- och roulettspel samt bingo. Förslag framläggs också om delegering av Kungl. Maj:ts beslutanderätt i lotteriärenden till annan central tillståndsmyndighet. Slutligen föreslås att närmare föreskrifter rörande tillämpningen av lotteriförordningen utfärdas av den centrala tillståndsmyndigheten.

Vid remissbehandlingen har från några håll ifrågasatts om inte samhällets reglering av lotteriverksamheten behöver underkastas en mera genomgripande utredning. Det har framhållits, att en enhetlig grundläggande syn på dessa frågor saknas. En ingående analys av lotterimarknadens villkor och lotteriernas betydelse för de anordnande organisationernas ekonomi har ansetts vara behövlig som underlag för samhällets åtgärder på området. I detta sammanhang bör nämnas, att åtskilliga av de ideella organisationer, som yttrat sig över betänkandet, uttalat farhågor för att vissa av de åtgärder utredningen föreslagit skulle ha mycket ogynnsamma verkningar på organisationernas möjligheter att genom lotterier skaffa erforderliga inkomstillskott.

Dessa synpunkter synes vägande. Lotteriförordningen är utformad på grundval av utredningar under 1930-talet. De problem, som uppkommit till följd av den snabba utvecklingen på lotteriområdet har endast till en del kunnat lösas tillfredsställande inom den nu gällande förordningens ram. Det föreligger sålunda ett uppenbart behov av reformer. Men dessa bör vara grundade på en genomtänkt uppfattning om syftet med och verkningarna av samhällets reglering av lotteriverksamheten. Med hänsyn härtill synes en grundläggande utredning av lotteriverksamheten vara behövlig. Jag ämnar återkomma till frågan om en sådan utredning i annat sammanhang.

En lotteriform, som synes underbyggd av starka kommersiella intressen och som brett ut sig på ett delvis inte önskvärt sätt, är automat- och roulettspel. Utredningen har ingående behandlat sådan verksamhet och föreslagit vissa åtgärder främst för att möjliggöra skärpt tillsyn och kontroll. Dessa förslag övervägs f. n. inom handelsdepartementet och jag avser att inom kort ta upp frågan till särskild behandling.

Med hänsyn till vad jag nu anfört bör de av lotteriutredningen föreslagna åtgärderna f. n. genomföras endast i den mån man inte därigenom föregriper framtida ställningstaganden, grundade på principiella överväganden av det slag jag förut nämnt. Från denna utgångspunkt

kommer det förslag jag i det följande lägger fram att vara begränsat till den av utredningen föreslagna ändringen av beloppsgränserna för myndigheternas befogenhet att meddela lotteritillstånd.

F. n. gäller, att tillstånd till lotteri kan under vissa i lotteriförordningen angivna förutsättningar lämnas av polismyndighet, om det sammanlagda insatsbeloppet i lotteriet inte överstiger 5 000 kr., och av länsstyrelse, om motsvarande belopp ej överstiger 50 000 kr. Utredningen föreslår att beloppen höjs till 30 000 kr. respektive 200 000 kr. och att dessa beloppsgränser, såvitt avser tillståndsgivning till en och samma sökande, skall gälla för kalenderår. Höjningarna motiveras av utredningen delvis genom hänvisning till penningvärdeförändringen under den tid som förflutit sedan de nuvarande beloppsgränserna fastställdes. Härjämte anför utredningen flera skäl för antagandet att de föreslagna höjningarna skulle medföra en mera rationell arbetsfördelning mellan berörda myndigheter.

Remissinstanserna har i allmänhet anslutit sig till utredningsförslaget. Endast i några få fall har avvikande meningar förts fram. Härvid har å ena sidan uttalanden gjorts till förmån för en kraftigare höjning av beloppsgränserna än den utredningen föreslagit. I ett par yttranden förordas å andra sidan en försiktigare jämkning. Den sistnämnda ståndpunkten har intagits av Handikapporganisationernas centralkommitté, som framhåller risken av att de föreslagna höjningarna medför en omstrukturering av lotterimarknaden till nackdel för de organisationer som anordnar rikslotterier.

Vad som kommit fram vid remissbehandlingen synes ge stöd för uppfattningen att de av utredningen föreslagna beloppsgränserna är väl avvägda. Farhågorna för att en ogynnsam omstrukturering av lotterimarknaden skulle bli följden av att förslaget genomförs synes mig överdrivna, inte minst därför att, som framgår av utredningens motivering, lotteritillstånd redan på grundval av nuvarande bestämmelser meddelas under ett kalenderår till samma sökande i en omfattning som inte väsentligt skiljer sig från storleken av den tillståndsgivning som möjliggörs genom den föreslagna höjningen.

Jag förordar sålunda, att de beloppsmässigt fastställda gränserna för polismyndighets och länsstyrels befogenhet att lämna tillstånd till anordnande av lotteri höjs i enlighet med utredningens förslag. Detta ställningstagande föranleder ändring i 3 § lotteriförordningen. Bestämmelsen i 3 § c) om att stämpelavgift inte är inbegripen i det där angivna insatsbeloppet bör samtidigt utgå såsom överflödigt.

Enligt 28 § stämpelskatteförordningen (1964: 308) utgår stämpelskatt för lotteri som anordnas efter tillstånd av Kungl. Maj:t eller länsstyrelse, om insatsbeloppet överstiger 15 000 kr. Genom den föreslagna ändringen i lotteriförordningen kommer även polismyndighet att meddela tillstånd till lotterier med högre insatsbelopp än 15 000 kr. Detta bör inte för-

anleda någon ändring i fråga om uttagande av stämpelskatt. Därför föreslår jag, efter samråd med chefen för finansdepartementet, att den nuvarande regeln om uttagande av stämpelskatt för lotteri ändras så, att den kommer att omfatta de lotterier med högre insatsbelopp än 15 000 kr., för vilka tillstånd kommer att meddelas av polismyndighet.

De ändrade bestämmelserna bör träda i kraft den 1 januari 1972.

Under åberopande av det anförda hemställer jag att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att antaga inom handelsdepartementet upprättade förslag till

- 1) *lag om ändring i lotteriförordningen (1939: 207),*
- 2) *förordning om ändring i stämpelskatteförordningen (1964: 308).*

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten

